

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

I. Argvmentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

I. ARGYMENTVM.

SED sumemus etiam argumenta ex Euangelio, quæ quia bona sequentia ex certissimis sententijs sequuntur, necessario valent. primum hoc certissimum est, regnum Dei, id est, promissionem & vitam æternam, non ad solos aditos, sed etiam ad infantes ostendere, qui tamen inserti sunt Ecclesiæ, quia Christus clarissime de aliis inquit: Talium est regnum cœlorum. Item: Non est vox patris, ut pereat unus de parvulis istis. Hæ dulcissimæ voces clamor magnam Ecclesiæ Dei partem esse infantes, super quos invocatum est nomen Dei. Quare hæ dicta & amemus & tueamur, nec hanc claudia sycophanticis cauillationibus, ut Anabaptistæ condidit, nihil promitti infantibus, sed præcepta esse adultis tradita, viminatur innocentiam, qui nondum habent studium noscendi. Hæ cauillatio non impedit, quo minus status hæc dicta vel in promissione, testantes Deo placere hos infantes, de quibus loquuntur id est, infantes inserti Ecclesiæ. CERTVM & hoc est, extra Ecclesiam, hoc est, apud eos, super quos non est invocatum nomen Dei per Baptismum, & qui sunt sine Euangelio, non esse remissionem peccatorum, & societatem vitæ æternæ, ut apud hostes Christi & Mahometanos Iudeos, Mahometistas, & similes. Id clare probatur hoc ab eo. Non est aliud nomen datum hominibus, quo oporteat falsificari, nisi nomen Iesu Christi. ITA in Ephes. 5. Paulus deinde Ecclesiam, inquit: Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum procurabit, ut eam sanctificet, mundans eam lauacro aquæ. Definit Ecclesiam esse regnum Christi, quam sanctificat, & addit Ecclesiæ ipsam, ut discernat eam à reliquis gentibus, super quas non est invocatum nomen Christi. ITA in Rom. 8. Quos elegit, hos & vocavit. Nulla igitur est electio eorum, qui non inferuntur Ecclesia extra vocacionem. Item Matth. 18. Vbi sunt duo aut tres congregati in nomine meo, in medio eorum sum: Ergo in eo cœtu qui non est congregatus in nomine Christi, Christus non adest. Tenuenda est igitur intentionis firmissime: Extra Ecclesiam non esse remissionem peccatorum, & salutem æternam. His duabus propositionibus constituta, post ad infantes pertinet promissio gratiæ, & quod non pertinentiæ infantis extra Ecclesiam, clare sequitur conclusio: Infantes non inferendos esse Ecclesiæ per Baptismum, in quo super eos invocatur nomen Dei. Magna res est invocatio nominis Dei, quæ fit per ministerium. Ideo Christus coniunxit hæc duo: Sinite parvulos venire ad me, quia talium est regnum cœlorum. Talium, id est, corum qui mihi offeruntur, super quos invocatur nomen meum. ITA & non dubito convinci omnes sanos hoc argumento, Extra Ecclesiam

m fiam

524 DE BAPTISMO INFANTIVM.
siam non est salus, id est, vbi nec ministerium Euangelij sonat, nec Sa-
cra menta ad ministrantur. Ad infantes pertinet promissio salutis:
Ergo infantes necesse est inseri Ecclesia per Baptismum, in quo super
eos inuocatur nomen aeterni Patris, Filii, & Spiritus sancti. Hoc ar-
gumentum ita firmum est, ut certi non possit. Nequaquam enim si
firmari posset, pertinere salutem ad infantes extra Ecclesiam, unde
villo testimonio furenter contendunt Anabaptistæ.

II. ARGUMENTVM.

INFANTES nascentur cum peccato, nec sunt hæredes di-
æternæ, sine remissione peccati. Instituit autem Deus in Ecclesi-
a ministerium remittendi peccata, & distribuendi remissionem per Sac-
menta. Vult ita dari remissionem, cum eius ministerio vnuu. Quo-
re infantibus impertendum est hoc beneficium per Baptismum.

Quod vero Anabaptistæ in vniuersum negant totam do-
nam de peccato originis, magis produnt suam amentiam. Nam si
sine peccato, Christus non est passus pro infantibus. Collegant
tem alio loco testimonia Prophætica & Apostolica, quo ostendit
omnes nascentes secum afferre peccatum, ut Rom. 5. Mors peccati
in omnes homines, eo quod omnes peccaverunt; id est, sive ratiō
Ephef. 2. Eramus & nos natura filii iræ, id est, rei, seu additionis
& damnati. Cum igitur non dubium sit, in infantibus esse peccatum
debet aliquod esse discriminem infantium Ethnicorum, qui nascuntur
& infantium in Ecclesia, qui recipiuntur a Deo per ministerium.

III. ARGUMENTVM.

A d quos pertinet promissio, ad eosdem pertinet & signum.
Nam signum traditum est propter promissionem. Certum est autem
promissionem gratiae pertinere ad infantes: Ergo necesse est, em-
plicari signum per ministerium, quo super eos nomen Dei inuocatur.

IV. ARGUMENTVM.

M A N D A T U M de Baptismo est vniuersale, ac ad totam Eccle-
siam pertinet: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu, non intrabit
in regnum cœlorum. Pertinet igitur etiam ad infantes, ut sunt per
Ecclesiæ. Nec dubium est semper fuisse aliqua signa, quibus infantes
in Ecclesia Deo oblati sunt, ut fuit circuncisio masculorum inde ab
Abraham, & aliæ ceremoniæ, quibus infantes masculi & femini
Deo offerebantur, id est, in quibus ceremonijs nomen Dei figura
innocabatur, & applicabatur eis benedictio diuina, promissa pri-
bus. Habuerunt patres & ante Abraham alia signa a Deo traxi.
Oportet etiam teneri hanc hypothesis: Infantes qui sunt in Eccle-